

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 25/04/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ NIỆM PHẬT”

NÓI RÕ VỀ CÁCH GIỮ TÂM (PHẦN MỘT)

Nếu chúng ta giữ được tâm như tâm của Phật Bồ Tát thì khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế, hành động tạo tác của chúng ta mới có thể tương ứng với Phật. Hòa Thượng nói: **“Người thế gian làm việc gì thì đó là việc của họ còn chúng ta phải làm tốt bổn phận của mình!”**. Tổ Ấn Quang cũng dạy chúng ta: **“Đốn luân tận phận”**. Dốc hết trách nhiệm trong vai trò, trách nhiệm của mình. Chúng ta có rất nhiều bổn phận như bổn phận làm Cha Mẹ, làm Thầy, làm một người con, làm một công dân. Hòa Thượng nhắc, chúng ta đừng quản việc của người, chúng ta chỉ cần quản việc của mình, làm tốt bổn phận của mình.

Hàng ngày, tôi đều đi tặng quà mọi người sống quanh đây, tôi cũng thường xuyên thăm hỏi, tặng quà những người có ân tình với mình ở khắp nơi. Chúng ta thường lo là, chảnh mắng nên chúng ta không làm tròn trách nhiệm, bổn phận của mình. Hàng ngày, chúng ta thường cảm thấy không đủ thời gian để tận trách nhiệm, bổn phận vì chúng ta dành quá nhiều thời gian để vọng tưởng. Người xưa nói: **“Mãn lý thâm nhàn”**. Trong lúc chúng ta bận rộn nhất thì chúng ta vẫn có thể rút ra được thời gian để làm một việc gì đó.

Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: **“Nhàn tà tồn thành”**. Lúc rảnh rồi chúng ta giữ tâm chân thành, chuẩn mực, không để tâm chúng ta chạy rong. Chúng ta không có thời gian niệm Phật vì chúng ta dành quá nhiều thời gian để vọng tưởng. Chúng ta có thời gian làm những việc không cần thiết nhưng chúng ta không đủ thời gian làm những việc có ích.

Buổi sáng, sau khi học xong, tôi chỉ mất thời gian khoảng 5 phút để pha xong một ly sữa, nướng xong bánh hoặc nấu xong mì. Sau khi tôi đọc bài cúng Ông Bà, tôi đi ra vườn dọn dẹp, sau đó tôi quay về ăn sáng. Hàng ngày, chúng ta thường mất rất nhiều thời gian vào việc nấu nướng, dọn dẹp thậm chí chúng ta không có thời gian phục vụ bản thân. Nếu chúng ta không biết sắp xếp thời gian thì chúng ta không thể có thời gian hoằng dương Phật pháp, tiếp nối giáo dục Thánh Hiền. Hàng ngày, chúng ta đều đang tiêu hao phước báu trong vận mạng của mình chứ chúng ta không thể tích công, bồi đức. Hòa Thượng nói: **“Hàng ngày, chúng ta đừng làm phiền chúng sanh đã là tốt cho chúng sanh rồi chứ chúng ta đừng nói là chúng ta độ chúng sanh!”**.

Chúng ta có mặt ở thế gian là nhờ ơn đức, ơn tình của rất nhiều người ở thế gian. Chúng ta đã làm gì để chúng ta đền trả ơn đức này? Chúng ta đang không làm tròn trách nhiệm, nghĩa vụ của mình. Hòa Thượng nhắc: **“Chúng ta phải làm thật tốt những bổn phận, trách nhiệm của mình để làm ra biểu pháp, làm ra tấm gương cho chúng sanh!”**.

Hòa Thượng nói: **“Khổng Lão Phu Tử cũng dạy học trò tôn chỉ là làm người phải tận trách nhiệm, tận bổn phận. Chúng ta là người tu học, bổn phận của người tu học căn cứ theo “Kinh Vô Lượng Thọ” dạy đó là, chúng ta phải thực tiễn “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi” trong cuộc sống; hàng ngày, chúng ta phải đề khởi đợc: “Nhìn thấu, buông xả, tự tại, tùy duyên, niệm Phật”. Tổ Sư Thiện Đạo dạy chúng ta: “Tất cả mọi việc chúng ta đều phải làm bằng tâm chân thành nhất!”**.

Hòa Thượng nói: **“Đại sư Chương Gia dạy chúng ta: “Người học Phật, bất cứ sự việc gì trong cuộc sống cũng đều giao cho Phật Bồ Tát, Thần Hộ Pháp an bài”**. Chúng ta không cần bận tâm đến cơm gạo, áo tiền mà chúng ta chỉ cần toàn tâm, toàn lực vì Phật pháp, vì chúng sanh phục vụ. Nhiều người hiểu lầm câu nói này, họ giao tất cả mọi việc cho Phật Bồ Tát an bài, còn bản thân họ thì tìm đến chỗ an nhàn để sống trong sự lười biếng, vọng tưởng. Chúng ta phải toàn tâm toàn lực hy sinh phụng hiến, phục vụ chúng sanh thì Phật Bồ Tát, Thần Hộ Pháp mới an bài cho chúng ta.

Từ Thích Ca Mâu Ni Phật đến các đời Tổ Sư Đại Đức đều không chọn cuộc sống an nhàn, hưởng thụ chờ đến ngày vãng sanh mà các Ngài luôn hy sinh phụng hiến vì chúng sanh. Thích Ca Mâu Ni Phật suốt 49 năm rong ruổi khắp nơi để giảng Kinh nói Pháp cho chúng sanh. Hòa Thượng nói một câu khiến tôi rất cảm động: **“Các vị tra trong Đại Kinh xem trong suốt 49 năm, Thích Ca Mâu Ni Phật có ngày nào nghỉ hè không?”**. Ở Ấn Độ, thời tiết rất khắc nghiệt, nhiệt độ có thời điểm lạnh đến cắt thịt nhưng cũng có lúc nắng nóng như thiêu đốt. Nếu chúng ta đều tìm nơi an nhàn, trải qua ngày tháng thì đời sau, Phật pháp sẽ ra sao?

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta không phải lo lắng về những việc khác vậy thì tâm chúng ta liền thanh tịnh, bình đẳng. Nếu chúng ta biết rằng, thuận cảnh cũng do Phật Bồ Tát an bài, nghịch cảnh cũng là do Phật Bồ Tát an bài thì trong thuận cảnh, nghịch cảnh tâm chúng ta cũng đều bình lặng. Đây chính là chúng ta trải sự luyện tâm, thành tựu đạo nghiệp!”**. Chúng ta biết rằng, tất cả đều là sự an bài tốt nhất của Phật Bồ Tát thì trong thuận cảnh chúng ta không sinh tâm hoan hỷ, trong nghịch cảnh chúng ta không sinh tâm phiền não. Chúng ta không ở nơi sự để luyện tâm thì chúng ta không thể thành tựu.

Khi chúng ta học 1200 chuyên đề, Hòa Thượng thường xuyên nhắc đi, nhắc lại: **“Con người thường phải trải sự luyện tâm, từ nơi sự mà rèn luyện tâm bền bỉ, tâm kiên trì của chính mình!”**. Nếu chúng ta không từ nơi sự rèn luyện tâm thì khi chúng ta gặp việc gì chúng ta cũng cảm thấy khó. Nếu một việc chúng ta cảm thấy khó thì mọi việc chúng ta đều cảm thấy khó!

Hòa Thượng nói một câu khiến tôi rất cảm động: **“Chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt!”**. So với những người đã tinh tấn, chúng ta còn phải tinh tấn một cách **“đặc biệt”** vậy thì chúng ta mới có thể chuyển đổi được tập khí của mình. Chúng ta có dám toàn tâm toàn ý vì Phật pháp, vì chúng sanh phục vụ không? Chúng ta có dám ủy thác cho Phật Bồ Tát an bài không? Chúng ta chưa dám! Chúng ta vẫn lo toan, sợ được, sợ mất! Người xưa nói: **“Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”**. Phật Bồ Tát chỉ thành tựu việc tốt cho người, không thành tựu việc ác cho người. Khi nào chúng ta buông bỏ tất cả thân tâm thế giới vì chúng sanh phục vụ thì Phật Bồ Tát, Thần Hộ Pháp mới đến giúp chúng ta!

Mấy năm trước, một lần, khi tôi đi bôn ba ở khắp nơi trở về nhà, tất cả thức ăn trong nhà đều bị mốc chỉ trừ thùng gạo. Tôi đang nghĩ, không biết lấy gì để ăn thì có người đến tặng rau cho tôi. Người đó chưa từng tặng rau cho tôi bao giờ! Tôi chỉ cần cơm, rau, nước tương là đã có thể xong bữa cơm. Chúng ta chỉ cần những thứ tối thiểu nhất là đủ! Chúng ta dám buông bỏ sự lo toan, tính toán cho **“cái ta”**, **“cái của ta”** để chúng ta tận lực làm tròn bổn phận của mình thì mọi việc Phật Bồ Tát, Thần Hộ Pháp sẽ an bài.

Hòa Thượng nói: **“Trong cuộc sống, khi chúng ta ở chung hay chúng ta tiếp xúc với người thì chúng ta phải có thể bao dung. Phật vì tăng đoàn chế định **“Sáu Phép Hòa Kính”**, đoàn thể thực hiện được sáu phép hòa kính sẽ là một đoàn thể thù thắng nhất. Chúng ta thường có sự tranh tranh, đấu tranh rất quyết liệt, chúng ta không lấy chữ **“hòa”** để đối nhân xử thế**”. Từ chuyên đề đầu cho đến chuyên đề thứ 1200 và đến khi chúng ta học **“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”**, Hòa Thượng vẫn nhắc đi nhắc lại chúng ta phải hòa kính với người.

Hòa Thượng nói: **“Giữa người với người có sự xung đột vì họ bất hòa giữa lợi và hại, đúng và sai. Nếu chúng ta với người không có lợi và hại thì chúng ta sẽ dễ hòa thuận, cộng tác với nhau. Một đoàn thể hòa hợp thì đoàn thể đó sẽ có sức ảnh hưởng rất lớn. Chúng ta phải chân thật làm được: **“Không tranh với người, không cầu ở đời”****. Chúng ta thường phân biệt đúng và sai theo cách nghĩ của mình nên chúng ta xung đột. Nếu chúng ta thuận theo sự phân biệt đúng và sai của Phật Bồ Tát, đó là sự phân biệt đúng và sai thuận theo tự tánh thì chúng ta sẽ không có xung đột. Mọi người nhìn thấy một đoàn thể hòa hợp thì họ sẽ ngưỡng mộ, kính phục và học hỏi.

Tôi rất xúc động với câu hát: **“Đừng hỏi Tổ quốc đã làm gì cho ta mà phải hỏi ta đã làm gì cho Tổ quốc hôm nay”**. Câu hát này giúp truyền động lực cho chúng ta. Chúng ta đã làm gì cho tổ quốc, cho thế giới này? Chúng ta đã tận bổn phận, tận nghĩa vụ của mình chưa? Khi chúng ta dẹp bỏ được **“cái ta”** của mình thì chúng ta sẽ hòa nhập được với **“cái ta”** của muôn người. Khi chúng ta không còn **“cái ta”** thì chúng ta sẽ cảm thấy mình rất mạnh mẽ. Hàng ngày, chúng ta bị tập khí lôi kéo thì chúng ta sẽ không còn thời gian làm việc khác. Khi tôi đang giảng bài mà vẫn có người ngủ ngon lành. Chúng

ta đến thế gian là để hy sinh phụng hiến, để giúp cho đời tốt đẹp hơn chứ chúng ta không mong cầu điều gì.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Kim Cang” nói: “Bất thủ u tướng, như như bất động”. Chúng ta không dính mắc ở mọi hình tướng thì tâm chúng ta bình lặng. Chúng ta làm được như vậy thì chúng ta mới giống một người tu hành. Mọi người ở cùng nhau, nhất định phải cùng nhau nỗ lực, đồng tâm hợp lực vì Phật pháp, vì chúng sanh. Dù chúng ta là người xuất gia hay người tại gia thì chúng ta cũng nhất định phải đem lợi ích của cá nhân xả bỏ”**. Nếu chúng ta tận tâm tận lực vì chúng sanh thì Phật Bồ Tát, Long Thiên Hộ Pháp sẽ an bài cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta không thể buông xả thì đây là chướng ngại rất lớn, rất nghiêm trọng đối với việc tu hành của chúng ta. Chúng ta không thể hàng phục được những tập khí nhỏ thì chúng ta không thể nói đến việc chúng ta có thể vãng sanh, khai ngộ”**. Chúng ta không thể buông xả thì chúng ta không thể vượt qua tập khí, chúng ta vẫn bị tập khí lôi kéo. Chúng ta nhất định phải buông xả tất cả những chướng ngại trong tâm. Chúng ta nhất định không tranh với người, không mong cầu ở đời. Chúng ta chỉ toàn tâm toàn ý “phục vụ” chúng sanh. Nếu chúng ta xác quyết là chúng ta đến thế gian này để phục vụ thì chúng ta sẽ không mong cầu ở người, ở đời.

Hòa Thượng nói: **“Tu hành là một việc thật sự không dễ dàng, người chân thật muốn tu hành thì họ ở trong đoàn thể phải biết khiêm nhường, hướng đến người khác để học tập. Khổng Lão Phu Tử dạy chúng ta phải biết giữ lễ. “Giữ lễ” là chúng ta phải hạ mình tôn người, giảm đến mức thấp nhất sự va chạm, xung đột. Người làm được như vậy thì mới có thể thành được đại công, lập được đại nghiệp. Chúng ta phải mỗi giờ, mỗi phút, mỗi giây đều phải giữ tâm “chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”. Chúng ta phải thường phản tỉnh chính mình xem chúng ta có thường giữ được tâm như vậy hay không vì tâm này chính là tâm Phật. Chúng ta có được tâm này thì chúng ta mới có tư cách học Phật, có tư cách làm công dân của đất Phật!”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!